

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Dzień dobry Państwu. Miło mi Państwa powitać w kolejnym podkaście żurnalisty.

Zanim zacznie się rozmowa, chciałbym Państwa w imieniu gospodarza poprosić o wystawienie oceny i obserwację podkastu.

Nie zajmie to Państwu więcej niż kilka sekund. Życzę dobrego odsłuchu.

Dzień dobry Państwu. Rozmowy żurnalisty są przeznaczone dla osób pełnoletnich, ze względu na występującą w nich treść.

Pozdrawiam, Danie Czerzewski zbita szybka.

Żurnalista. Rozmowy bez kompromisów.

Dzisiaj u mnie pani Katarzyna Figura. Dzień dobry.

Witam serdecznie.

Często pani myśli o tym, co się dzieje dzisiaj na świecie i w którą stronę zmierza świat?

No, bardzo często. I zmierza w niedobrym kierunku.

Dlatego sama nad sobą pracuje. Myślę, że cały czas.

Dlatego, że myślę, że tylko w ten sposób jesteśmy w stanie uczynić świat lepszym, jeżeli będziemy nad sobą pracować.

To bardzo głęboka refleksja i to już zmuszająca do tego, żeby wymagać od samej siebie.

Jednak to nie są takie pierwsze myśli, które przychodzą do człowieka, kiedy mam myśleć o świecie.

No, to jest trudne. To jest trudne.

Bo ocenianie i ocenianie, nawet ocenianie sytuacji, czy wchodzenie w te newsy, ekscytowanie się tym branie.

Myślę, że to, o czym powiedziałem wcześniej, czyli ta praca wewnętrzna, nieustanna, pozwala mi nabrać dystansu po prostu relatywizmu.

I tylko wtedy jesteśmy w stanie coś naprawdę dobrego zrobić.

Jeżeli posiadamy sztukę relatywizmu i mamy dystans.

To nie znaczy, że się uchylamy, że nie myślimy, czy tylko po prostu pracujemy nad sobą i pracujemy nad sobą.

I w sobie tak naprawdę znajdujemy odpowiedzi, co dalej zrobić, żeby świat był lepszy i piękniejszy, taki jak powinien być.

Kino idzie za rękę ze światem?

Ważna jest rola kina w filmie i nie w tym kontekście jakimś demagogicznym, czy pouczającym, nauczającym, ale właśnie stymulującym do myślenia.

I właśnie uczącym, ale też prowokującym właśnie ten relatywizm w nas.

Jeżeli opowiadamy nawet niekoniecznie, co się teraz natychmiast dzieje, gdzieś nawet jest to w jakimś innym kontekście historycznym, czy surrealistycznym, to jeżeli to jest dobrze przeprowadzone,

oryginalnie, niestereotypowo, to to jest w stanie poruszyć struny nieporuszalne w odbiorcy.

I to jest właśnie ta praca, to jest ta zmiana świata również na lepsze, bo to zaczyna, tam myśl wtedy zaczyna kiełkować w ludziach i być odczuwana.

I porusza, znaczy jest nadzieja, że poruszy to myślenie.

Myślenie ma poruszać, a poruszenie wywołuje fale, a fala ma za sobą każde kolejne konsekwencje, wydaje mi się, że piękno kina polega na tym, że może zmienić twoje myślenie o rzeczach, o których były wcześniej niedoruszenia.

Tak, które w ogóle, myślę, że większość ludzi w ogóle nie dotyka pewnych przestrzeni, nie ma nawet

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

w ogóle świadomości tego.

Myszę, że to jest świadomość właśnie, to jest zadanie, jak jakby kina, twórców kina.

Kina się z tego wymiksowuje, kino dzisiaj jest bardzo płaskie, bardzo proste, tekst, filmy, które nam serwują, jeżeli chodzi o te wszystkie platformy streamingowe, mają być umilaczem czasu.

No to jest oczywiście takie większości, ale też mam wrażenie, że zazgodzimy się z tym, że jest to pewna generalizacja.

To znaczy na pewno to, co jest tak łatwo dostępne i przystępne, takie właśnie jest, to są umilacze, zabijacze czasu.

I jakby takie zamknięte koło, bo to jest coś, co taki odbiorca już zna i niby chce, to jest takie zamknięte koło, a ci producenci mu to dają i tak żywią go.

I po prostu i to jest takie, właśnie żywią go czymś, takim małym czymś w środku, że to powoduje, że ten biedny odbiorca po prostu głupiej chce i chce tego więcej.

Ale zgodzimy się, że to jest, i to jest, można powiedzieć o tym tak generalnie, tak jako wszystkim, tak jak możemy generalnie powiedzieć o Polakach pewne rzeczy, tak jak generalnie możemy powiedzieć o mężczyznach, czy o kobietach, generalnie może.

A w tym, jak gdyby, poza tą generalizacją oczywiście są filmy na przykład w ogóle niszowe, które nagle mają, nie wiem, jakąś po prostu minimalną w ogóle ilość widzów czy odbiorców, a które nagle poruszają w nas takie struny,

po prostu niesamowite, które wyzwalają, coś, co wyzwała nawet nie wiemy kiedy, ale wyzwała uczucia, wyzwała nagle płacz, wyzwała czy jakiś w ogóle nagle wybuch śmiechu, czy właśnie myślenie, że w ogóle nagle postrzeżenie zjawisk.

I czasami na tym ekranie nic się nie dzieje i nie, niby nic się nie dzieje, a jakiś proces w człowieku zachodzi nieprawdopodobne.

To jest właśnie sztuka i artyzm tego wszystkiego. Chciałem zacząć od tego rozmowy w perspektywie tego, że kiedy pani dorastała nawet jeszcze nie było telewizji.

Tak, to prawda.

Wydaje mi się, że konsumpcja była ucztą. A dzisiaj idziemy do fast fooda.

Tak, to znaczy, kiedy ja dorastałam, kiedy byłam dzieckiem, no to było oczywiście książki. Książki było radio, ale radio to była głównie muzyka.

Muzyka, czasami taki teatr, radia, czyli albo czytana literatura. No wiadomo, właściwie nie było ani newsów, ani reklam. I to było coś wspaniałego, no i przede wszystkim książka.

Czyli w ogóle, zaczynając od wszystkiego, od papieru, od zapachu papieru, od tego właśnie takiego nieoczekiwanego, od tego czasu spędzanego, zanim nauczyłam się czytać.

Czyli dość szybko, ale zanim nauczyłam się czytać, nawet później jak ojciec tatami czytał te książki, czyli to był ten wspólny czas, jakiś spędzany niesamowicie, wspomniałeś o konsumpcji tak i o fast foodzie.

Ja w ogóle jako dziecko, byłam strasznie chudym dzieckiem, więc w ogóle ja mogłam nic całymi niami nie jeść. Ale ta książka, to co nazwałam bycie na dworze, takie właśnie bycie na dworze, kurcze, niezależnie od pogody.

Obserwowanie wszystkiego, co się dzieje, tej natury, nie wiem ludzi, to było coś, no w takich czasach się wychowałam.

A można powiedzieć, że to było coś nie do zapomnienia? Że te chwile są wspaniałe? Dalej?

To mnie w ogóle zbudowało. To też przekazywałam, tak się wychowało moje dzieci też.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

I do tej pory widzę po prostu teraz jak już rozpoczęły i są w swoim dorosłym życiu, że to właśnie jest. Że to jest raczej właśnie gotowanie w domu i przygotowywanie po siłku i później wspólne jedzenie, wizawii gdzieś tam, pójdzie do restauracji, czy chwytania, jakieś jedzenia przetworzonego i czegokolwiek.

To jest coś takiego, no, bezcennego.

Pamięta Pani, jakie to były książki, które czytał Pani i Tata? Ja znalazłem tylko fragment, że to były książki takie marzeniowe.

No tak, jakiś był tak. Pamiętam, że był jakiś cygański serduszko. Nie wiem, nie znam autora.

A stąd Małgosia porwali, cygania.

Tak, i Małgosia, moją siostrę wymyślono, na drugie ma Małgosia, tak to już gdzieś tam opowiadałam. Bardzo cierpiałam, że jestem jedynaczką.

Wszystkie dzieci miało rodzeństwo, tak że miałam takie poczucie odrzucenia i na margines, że jestem tą jedynaczką.

I stąd jest jakieś takie potrzeby właśnie, nie wiem, chyba wejścia w tę społeczność.

A może też trochę takiego zabrylowania, myślę, że zawsze jednak taki leadership gdzieś tam we mnie był, takie dążenie do tego, żebym się znajdowała w centrum uwagi.

No właśnie wtedy wymyśliłam tą siostrę i że właśnie gdzieś tam dotransylwani, bo wiem, że to cygański serduszko to gdzie została na czy gdzieś te tabory tam jechały, gdzieś do Rumunii czy gdzieś tam i zaczęłam pisać listy od Małgosi do mnie, od siostry, która została porwana.

No i w tym sposobem zachwyciłam w ogóle wszystkie dzieciaki w klasie.

Tylko, że ona myślała, że to prawda?

Ona myślała, że to prawda. Ja byłam w tym pewnie wiarygodna, bo to była jakaś ta moja prawda.

Ale i pamiętam, że to było tak sugestywne i nauczycielka w pewnym momencie bardzo się za niepokoiła, że te w przerwie, szczególnie tej najdłuższej,

że te wszystkie dzieciaki tam wokół mnie są i słuchają tych, ale gdzieś pod drzewem na boisku, na podwórku.

I zabroniła mi w pewnym momencie.

Czyli ona wiedziała, że panikoli.

No tak, mniej więcej w tym samym czasie również miałam jakąś taką próbowa wykreować z siebie.

I pamiętam, że naprawdę miałam, nie wiem, 8 lat, może to było w drugiej klasie szkoły postawowej, czy coś, czy może w trzeciej,

że zrobiłam sobie make-up, ale właściwie tylko oczy połalałam.

Tam oczywiście kosmetykami podgradłam mamie i przyszłam do szkoły, no i oczywiście nauczycielka od razu to zauważyła.

I pamiętam, że nie zapytała mnie, czy zrobiła makijaż, bo to make-up nie istniało takie słowo w naszym języku w tamtych czasach.

Makijaż, czy jestem pomalowana, nie wiem nawet.

A ja w zapartę otwierałam, że nie.

I pamiętam, że zaciągnęła mnie do łazienki i po prostu pod wodą mi to wszystko zmywało i te czarne z drugi spływały.

A ja w dalszym ciągu mówiłam, że nie, nie pomalowałam się.

Czyli to nie moja ręka.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Tak, to jakoś tak się stało. Taka magia.
Myślę, że taka potrzeba właśnie, jakiejś magii chyba zawsze była.
Wtedy też zaczęłam, mówiliśmy o książkach, czyli jakiej książki wtedy czytam.
Na pewno tata czytał mi bardzo dużo tych książek podróżniczych też, czyli już takich bardziej dokumentalnych.
To były książki Arkadego, Arkady Fiddler.
Takie podróżnicze o Faunie i Flosze.
Był też tajemniczy ogród.
I to było bardzo ważne dla mnie.
I była też chyba tego samego autora.
Chyba księżniczka, czy...
Tak, księżniczka Sara.
Też był taki, taka opowieść o...
No trochę tak jako kopciuszką, czyni o dziewczynce, która jest tam, usługuje, jest przyjęta do jakiejś rodziny, ale no...
sprząta i tak dalej.
I tak dalej.
Później okazuje się, że jest rzeczywiście dziedziczką z kolei jakąś, jakiejś fortuny.
Lubi pani tam wracać?
To wspomnię.
Nie, nie, nie. W ogóle nie wracam.
To dzieje się rzeczywiście.
Czasami jest, pojawia się po prostu w różnych, w różnych wywiadach.
Może kiedy była młodsza gdzieś tam wracałam, bo to gdzieś...
wracałam, co mnie ukształtowało, prawda, myślałam mi o tym.
Ale teraz chyba już nie mam na to czasu.
Szczерze, w ogóle, w ogóle rzadko wracam do wspomnień.
Może też, a szczególnie dzisiaj, dlatego że, jak gdyby tamto już było, tamtego już nie ma.
I gdzieś to, co mogłam z tamtego wziąć, czerpać, prawda, rodząc moje dzieci, wychowując je.
I to to już też, jak gdyby zamknął się ten rozdział, prawda.
I teraz jest... mam wrażenie, że jest...
taki otworzył się w moim życiu nowy rozdział.
Mam takie wrażenie.
Może to stało się wraz z dorosłością właśnie moich dzieci.
Myślę, że to jest to, że jak gdyby taka rola...
oczywiście cały czas pozostanę matką i cały czas będę wspierać moje dzieci itd.
I kocham je bardzo i do końca moich dito będzie, ale jak gdyby...
mam wrażenie, że to jest taki jakiś moment, że jakaś taka nowa figura powstała.
Tym bardziej na miarę, no też tych czasów.
I nie ukrywam... to było parę pytań temu, mówimy o tej rzeczywistości, która nas otacza.
I ta kwestia tego, co się dzieje w naszym kraju.
Jak on ewoluje, albo ewoluje wstecznie.
I też kwestia toczącej się wojny tuż obok.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Ma jakiś ogromny znaczący wpływ na mnie, że to jest...
że właśnie pewne rzeczy, że zaczęłam, zaczynam, każdego dnia zaczynam żyć inaczej.
Z inną świadomością, że to moja świadomość.
Że muszę pracować nad tą świadomością i ona się zmienia.
Więc ta przeszłość, nawet jakaś taka cudowna, czy jakaś...
to są po prostu jakieś rzeczy, które teraz one nie mają racji bytu.
Ale to są jednak klocki, z których ułożyła Pani swoją historię.
Tak, ale ułożyłam i czerpałam.
Nie mówię, że wyczerpałam, ale to są te fundamenty.
I one tam są, one są niepodważalne.
One nie zostały zniszczone, mimo że moje życie było burzliwe.
I próbowano mnie od tych korzeni, czy odciąć, czy też próbowano,
albo też przyzwalałam na to, czy dałam na to przyzwolenie.
To jednak, jak gdyby ta budowa trwa dalej, ale ona ma mocne fundamenty.
Których nigdy nie zapomnę, ale to nie jest czas, żeby tam zjeżdżać do tej piwnicy,
czy tam do tego garażu i tam...
Za zdrowia psychicznego wydaje mi się, że zjeżdżanie codziennie do piwnicy
i wspominalie tego, jak było, jak było cudownie, albo jak było źle,
niezależnie od tego, jaka to była po prostu hierarchia emocji,
wydaje mi się, że patrząc na to, lepiej patrzeć do przodu.
Tak, ale nawet, oczywiście, ale nawet też nie patrzeć w te chmury,
bo ten budynek, ta budowla jeszcze nie jest dokończona,
tylko dokładnie tu i teraz, teraz, tu, tu, na czym stoję,
czy zapadam się, czy jednak, czy stoję odważnie i prosto,
jak gdyby dzielnie, nieprzygarbiona z siłą, prawda, to jest dla mnie istotne.
Jak gdyby jakaś...
jakaś nostalgia, czy...
to są jakieś takie sentimentalizm.
Jest to też pułapka.
To jest ogromna pułapka, szczególnie dla mnie jako aktorki,
więc to jest ja tego...
Znaczy, ja tam otwieram te walizy czasami na potrzeby jakiejś postaci, prawda?
Te bagaże otwieram z tymi różnymi tam przeżyciami,
bo one czasami mi nie ukrywam, gdzieś tam pomagają,
ale bardziej wolę otwierać, nie wiem, te jakieś walizki,
czy torby z obserwacjami przez te wszystkie lata świata.
Bardzo dużo podróżowałam, żyłam w różnych miejscach.
Nie emigrowałam nigdy, ale że tak powiem, to moje życie rzeczywiście
przez kilkadziesiąt lat rozgrywało się na różnych kontynentach.
Więc te obserwacje ludzi, zachowań, zdarzeń,
kreacji uczestniczenia w jakichś zderzeniach tych spotkań kulturowych
są dużo dla mnie do budowania tego teraz dużo bardziej istotne,
niż właśnie jakichś tam zatapianie się w dawnym dzieje.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Wiem, że też dużo walizek pani zgubiła podróżując, mieszkając...

Cały czas pogubione. Nie wiadomo gdzie to jest.

Może ktoś teraz... To też nawet jest takie ekscytujące, bo że może ktoś na przykład chodzi w moich butach z filmu Pretaporte.

Pytanie, czy życie w butach pani katarzyny figury może być takie komfortowe, jak wszystkim innym się wydaje?

Na pewno nie było komfortowe.

Zachowały się w ogóle jakiegokolwiek zdjęcia z pani dzieciństwa jeszcze z tej starej ochoty?

Zachowały się jej się, nie zachowały.

I teraz będziemy tego poszukiwać.

Bo było tyle tych przeprowadzek po całym świecie.

I teraz mnie czeka.

Najbliższe miesiące czekają mnie, że tak powiem, troszeczkę czeka mnie takie odgruzowanie tej przeszłości.

Brzmi jak książka.

Książka też, tak.

No, taka już jest w ogóle...

Ta książka to już tak naprawdę powstaje od bardzo dawna, bo już od bardzo, bardzo dawna,

już zaczęłam ją pisać kiedyś, kiedyś, bardzo dawno temu.

Ale nie wiem nawet, gdzie są te kartki zapisane, gdzieś lądowały w szufladach, tych różnych, różnych kontynentach.

Pary kartek chyba nawet było gdzieś tam zapisanych w Japonii.

Także to jest...

Tak, to jest jedno, a poza tym drugie to odgruzowywanie, to musi nastąpić, dlatego że ludzie...

Ja, dobra, nie będę mówić o innych,

ale ja, tak jak prawdopodobnie większość ludzi,

mam skłonność do gromadzenia, do gromadzenia i przez te wszystkie lata.

Po prostu nawet nie miałam czasu na oczyszczanie tej przestrzeni,

gdyby przez całe życie też była matką,

właściwie od samego początku była matką,

więc przez całe życie ten priorytet, czyli te dzieci i życie osobiste,

było tak naprawdę ważniejsze niż...

gdzieś ta kariera i to był ci tam krok w tyle.

I po prostu to było tak obserwujące,

żeby wykonać i pracę aktorską,

i bycie matką, że już jakby też tego czasu,

no i ważny jest sen o tym, ważny jest sen, żeby się regenerować,

a szczególnie jak się przemieszczasz po całym świecie,

przez zmianach czasu.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Także muszę powiedzieć, że zrobiło się tego strasznie dużo,
dużo tych bagażów jest pogubionych,
tak jak mówię, na całym świecie,
ale teraz dużo jest na wybrzeżu,
bardzo dużo dotarło jeszcze z Warszawy,
a w Warszawie się znalazły też w pewnym momencie właśnie z Ameryki,
czy z Paryża, w pewnym momencie.

Także, no...

Jest tego sporo.

Jest tego sporo i powiem, to jest też tak,
bo jestem bałaganiarą,
dlatego że muszę wybierać priorytety,
i na coś innego tworzy się ten bałagan,
i właściwie cały czas jestem na walizkach,
i te kartony ciągle i tak dalej,
ale ja się w tym bałaganie dość dobrze poruszam,
znaczy w tym bałaganie aktualnym,
dość dobrze poruszam,
to jest zaskakujące, to jest np. taka cecha,
którą w ramie zawsze zaskakuję,
np. nagle nie wiem, nie grałam czegoś przez parę miesięcy,
i tak skupiam się, koncentruję,
ale w międzyczasie się przeprowadziłam,
i tak się koncentruję,
później sięgam i dokładnie wyciągam ten scenariusz tam,
czyli dokładnie jest tam, gdzie miał być.
To polega, to jest chyba pole przyciągania,
jeżeli chodzi o to, ale wracając do zdjęcia,
są takie zdjęcia, które pani pamięta,
nawet nie mówię, że ma,
ale pamięta, że były zrobione
i są takie naprawdę wizytówką
wspomnieniem z dzieciństwa.

Tak, to jest takie zdjęcie,
nawet moja mama niedawno wspominała ten moment,
to było zdjęcie zrobione w latach 60.,
chyba w 65., czyli miałam,
chyba miałam, albo w 64., miałam 2,
powiedzmy 2, 3 lata,
i ono jest zrobione,
jestem w pełni szczęścia,
mama wraz z przyjaciółką
i ze mną zabrała mnie na dmoże,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

do ustki,
i to było po prostu, i pamiętam,
zrobiła właśnie mi zdjęcie,
jak biegnę od strony morza,
jest po prostu pusta przestrzeń,
morze za mną,
i ja jestem po prostu osobieniem
radości życia.
Jakaś mam tylko jakieś majteczki
i chusteczkę na głowie.
I po prostu jestem jednym wielkim szczęściem
i jednym wielkim uśmiechem i radością,
czarno białe zdjęcie.
Na tamte lata to przepiękne.
Jak wyglądało pierwsze mieszkanie,
w którym pani pamięta, jak już pani żyła?
To było to mieszkanie, gdzie mieszkali rodzice z dzieckami.
Na serio, chodźcie, tak.
To było mieszkanie babci i dziadka
i tam się tak mieściliśmy.
Nie duże, nie wiem, ile ono miał metrów.
Chyba 70 metrów,
70 metrów kwadratowych,
chyba coś może 70 par.
A może mniejsze, nawet na Stary Ochocie,
ale w takich kamienicach zbudowanych jeszcze przed wojną.
Bardzo dobrze to miejsce pamiętam.
Jak wyglądało?
Jakieś takie stare meble, pamiętam, że tapczany.
Wtedy nie było kana pani Słow, tylko to były tapczany.
Naturalnie jakieś krzesła, stół.
Szafy, w przedpokoju taka szafa stara.
Gdańska to się chyba nazywało.
Czyli trzydziżwiowa i pośrodku, takie duże lustro.
I tutaj takie otwierane oczywiście strasznie skrzypiało.
Nawet nie wiem, tam jakieś były,
jakieś były komody, jeszcze były dwa pokoje,
czyli w jednym mieszkali dziadkowie,
a w drugim mieszkałam ja z rodzicami.
Jak miałam chyba 11 lat, babcia zmarła.
Babci uwielbiałam, babcia chlenę.
Babcia często odpoczywała właśnie na tapczanie.
I kładłam się koło niej,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

jak ona odpoczywała po południu.
I bardzo lubiłam dotyka ci skóry.
Była taka lekko pomarszczona,
ale właśnie taka bardzo delikatna.
I po prostu ją gładziłam, na przykład po rękach.
To były jakieś takie niezapomniane.
I właśnie takie po południe, pamiętam,
przez te firanki
że Słońce to światło tak grało,
te cienie i na ciele mojej babci,
ale też na ścianie obok.
To tak budowało taki mój...
Myślę, że to jest na przykład jeden z obrazów,
który jeżeli kiedykolwiek zrobię swój film,
to na pewno ten obraz będzie.
Kiedys przed laty, no sporo lat temu,
były takie propozycje nagle,
żebym wyreżyserowała swój film.
To było też troszeczkę...
Mówię tam chyba lata 90., druga połowa.
I pamiętam, że wtedy
rozmawiałam też z Romanem Polańskim
i zapytałam go, mówię, co ty o tym myślisz,
a on mówił sobie, to musiałbyś się bardzo dobrze do tego przygotować,
ale jeżeli będziesz to robić,
to powinien być film,
nie daj sobie niczego narzucić,
zrób film bardzo osobisty,
to ma być twój film.
No i tam się wtedy wycofałam,
bo to miało być po prostu,
prawdopodobnie miał być jakiś taki gimek,
że ja reżyseruję i że...
ale coś rzeczywiście narzuconego.
Więc tak czekam,
no, moja córka Koko studiuje reżyserę filmową.
Ale ta scena była idealnie pasowana
takiego osobistego filmu,
który jednak poruszałby te struny,
o których rozmawialiśmy na samym początku naszej rozmowy.
Jednak, pomimo tego, że pani mówi,
że nie sięga tam zbyt często,
to jednak te wspomnienia wydają się dość wyraziste

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i dość płynne takie, że łatwo jest po prostu
usiąść na tym salonie z tą babcią
i popatrzeć na to, jak słońce na nią pada.
Jak te cienie grają.
Pani mówiła o tym, że ojciec uczył mi otwartości na innych
i pędu do zdobywania wiedzy.
Mówił, że jeżeli masz wiedzę i jesteś otwarta na ludzi,
to połowa drogi do sukcesu.
Przekazał mi też inną ważną rzecz,
którą kieruję się w życiu.
Nie można się poddawać.
Wiesz, że pani rozmawiała z rodzicami?
Tak. Szczególnie z tatą. Nie ukrywam.
Oczywiście mamy kocham też bardzo.
Mama do tej pory żyje.
Tata już od 19 lat nie żyje.
Ale tata...
...podziwiałam. Tata, podziwiałam również mamę,
ale z tatą miałam ten czas właśnie...
chyba przez te książki, przez ten...
przez te długie rozmowy.
Przez ten czas spędzany właśnie razem.
Tata balił fajkę.
Oczywiście nie przez cały czas, później też papierosy,
ale pamiętam na przykład bardzo dużo czasu
spędzam, jak była bardzo, bardzo mała.
To on po prostu siadał w fotelów,
w tak zwanej bączurce, czyli w takim rodzaju
takie szlafroka, ale marnarki, prawda?
Ona była wełniana.
Taka dość...
Nie jak szlafrok długi, tylko po prostu bączurka.
Czyli to było takie odzienie, które mężczyźni
w ciągu dnia w domu zakładali,
zapalał fajkę,
albo czytał gazety,
albo książkę właśnie.
A ja bujałam się na jego noce.
To znaczy siadałam na jego...
miał założone nogę na nogę i ja się po prostu chwitałam.
I on mnie chwitał na tej noce.
I czytał.
I balił fajkę, więc ja w tych oparach.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Fajki.

Ale jak widać, wyrosł on na zdrową osobę.

Może wtedy Cytoń też był trochę inny.

Najfrawdopodobniej wydaje mi się, że wszystko wtedy było inne.

Wszystko było inne, chleb był inny, wszystko było inne.

Czym była miłość w tamtym domu, w którym pani się wychowywała?

Jak by pani miała teraz zdefiniować?

Jak spojrzę sobie na to właśnie okiem wspomnień?

Miłość absolutnie bezwarunkowa.

I taka...

Oczywiście, że bywały konflikty też tam...

No, też się działo.

Ktoś tam się z kimś nie zgadzał, coś.

Ale ja się nie zgadzałam.

Przecież jak tam dorastałam, to też się zdarzyło,

że zviałam z domu, trochę rodzice zadrżeli.

Ale było takie...

Czuło się taką bezwarunkową absolutnie miłość.

Absolutnie bezwarunkową.

I to było dla mnie bardzo...

Bardzo cenne.

I to mnie zbudowało.

Dlaczego pani uciekła z domu?

No bo z czymś się tam nie zgadzałam.

Że nie wiem, nie mogłam wyjść, albo nie mogłam wyjść tak ubrana, jak na przykład chciałam.

Nie wiem, czy spodnica była za krótka, czy tam...

Podkradła mam nie...

Pamiętam taką jakąś koszulę chyba właśnie z lat sześćdziesiątych.

I ufarbowałam ją, bo akurat były modne,

takie stopniowe, cieniowane rzeczy.

Więc to była biała koszulę.

Ufarbowałam od bieli poprzez błękit

i taki mocniejszy, niebieski, nawet do takiego koloru przechodziła.

Była przepiękna.

Ale to zrobiła się awantura.

W ogóle ja robiłam swoje...

Przerabiałam ugrania.

Też bardzo dużo robiłam, ponieważ nie mogliśmy wtedy...

No...

Czasy były takie, jak były.

Jakie były.

Więc też pamiętam, jak byłam nastolatką.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Też były modne nagle, t-shirt w pasy.
I ja nie mogłam...
Modne były, ale były, nie wiem, z jakich powodów dla mnie niedostępne.
Więc kupiłam dwa t-shirt w dwóch różnych kolorach kontrastowych.
Pocięłam i strzyłam i w ten sposób miałam pasy.
Na przykład robiłam po prostu swoje ubrania.
Robiłam svetry też.
Na drutach doszywałam skórę do tego.
Także...
A wtedy, kiedy zviałam z domu, no to nie wiem,
albo byłam właśnie źle ubrany, albo chciałam się spotkać z chłopakiem,
albo...
I zostało to zabronione, albo chciałam za...
Zbyt późno, na przykład wrócić do domu.
No...
Jakieś takie typowe...
Bunt, po prostu.
Tak, i bunt, i pokazanie, że...
No, chciałam postawić na swoim.
No, oczywiście tam...
Chyba dość szybko wróciłam do domu,
już nie pamiętam, jak to było.
Po roku.
Nie, no skąd?
Nie, no tam po paru dniach chyba...
Może po dwóch nawet,
i widziałam, jakie to było,
ile to kosztowało moich rodziców.
Opowiedziała pani o relacji z tatą,
i to z bardzo dużym uśmiechem
na ustach wspominając to,
jak były panią na...
nodze, a jaka była pani relacja z mamą?
Jak pani ma takie sobie wywołać wspomnienie,
które jednak jest pani wiecznie żywe,
jak pani o tym myśli, to, które jest wspomnień?
Mama
rzadziej była w domu, chyba miała taką pracę,
że...
Tak, ekonomiską, ale też wyjeżdżała
na różne targi.
Więc jakoś tak
bardziej pamiętam

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

tę osobę mojego taty
w domu.

Mama rzadziej.

I z tatą też, nawet później, jak dorastałam,
to czasami tatam...

Tata był lekarzem weternarii,
ale w pewnym momencie po prostu zaczął
już zrezygnował

z praktyki i pracował
jako inspektor, badał po prostu
mięso, które szło później
do...

Sklepów.

I to się łączyło z tym,
że poza Warszawą
miał dużo takich miejsc, które
odwiedzał, więc bardzo często
tam po szkole czy coś,
i tata właśnie przyjeżdżał wtedy,
zabierał mnie, więc jechaliśmy
na przykład do tego miejsca, żeby
tata zrobił tę pracę, ale jednocześnie
przystawaliśmy gdzieś tam w lesie,
chodziliśmy po lesie, spędzaliśmy
czas po prostu razem.

I tak...

I to właśnie z tą naturą,
z tymi drzewami, z tym lasem,
to wszystko takie było najważniejsze.
Oczywiście, im byłam starsza, to tym
na przykład takie wypadki były dla mnie
coraz bardziej denerwujące, bym chciała.
Jednak, nie wiem, pójść tam
z dziewczynami czy z chłopakami gdzieś, czy
w ogóle coś porozrabiać, czy coś,
a tutaj nagle tata
tak, ale chyba wiedział, co robi.

Wiedział, co robi.

Troszeczkę tak mnie w tym
moim takim rebellianskim naturze
tak mnie troszkę...

Hamowo?

Uspokajał właśnie. I to było fajne.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

A temperament ma pani podobne do niego?

Mam swoisty temperament.

Ani mama, ani...

No, ale taką mam...

Hmm...

Nie potrafię porównać, czy jestem bardziej do mamy, czy to taty podobna.

Myślę, że mam swoisty.

I tak, zresztą, tak postrzegam też...

W ogóle

ja nie oceniam, nie oceniam ludzi.

Tak postrzegam też moje dzieci, i nie oceniam ich.

I nie, że są bardziej podobne.

Bardzo się wzbraniam, jak tylko

taka myśl zaczyna kiełkować,

na przykład takie spostrzeżenie, czy...

To ja po prostu to natychmiast odsuwam.

Po prostu, bo to są indywidualnie...

Każdy z nas jest

istotą indywidualną.

I oczywiście, że tam jakieś geny mamy, jakieś wpływy, ale...

Na tym polega właśnie wolność i autentyczność człowieka.

I jakby...

Mam wrażenie, że zadaniem, obowiązkiem każdego człowieka, jest uszanować tę autentyczność, indywidualność czy drugiego.

A nie ma pani takiej, ani jednej cechy, myśli, chwili,

że patrzy pani na siebie.

Nie, zachowałam się właśnie jak swój ojciec.

Jednak podpatrując przez tyle lat

różne rzeczy, można po prostu

nabyć jej nieświadomie, a z drugiej strony

można je nabyć, bo one nam bardzo się podobały albo nam bardzo imponowały.

Szczerze mówiąc, być może były takie momenty, ale...

Ale jakoś tego nie definiowałam, nie określałam.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

Też tak jak mówię o ocenianiu,
to też mówię o porównywaniu.
Też staram się
unikać porównywania, oceniania.
Raczej idę drogą, na przykład inspiracji,
poszukuję inspiracji,
ktoś jest dla mnie inspiracją.
A jeżeli ktoś nie jest to w ogóle...
Z boku.
Natomiast tu jest to.
Jak gdyby...
Ciągnie mnie
i interesuje mnie.
Dążenie do...
Jak gdyby dążenie do dobra,
do...
To mnie fascynuje, to mnie oczarowuje.
Jak gdyby...
Do radości życia.
Do...
Do dobra.
Nie wiem, że jeżeli...
W tym kierunku idziemy
i po prostu...
To jest coś nieprawdopodobnego,
jak...
Jak stanie się coś takiego dobrego
i jak wypełnia nas radość.
To jest po prostu
jakaś radość, nie wiem.
To jest po prostu organizm właśnie duchowy.
To jest po prostu
coś najpiękniejszego,
co może...
To jest poruszające, to jest wzruszające.
I płacz, i łzy.
To jest po prostu szczęście.
Na pewno dla mnie
takie były narodzinę moich dzieci.
To było po prostu coś...
Ja pokonałam Mont Blanc.
Ja pokonałam po prostu
wszystkie najwyższe góry.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

To jest...
I to jest wtedy...
Albo na przykład jak tworzysz rolę
i nagle odnajdujesz...
Odnajdujesz jakieś nie...
Właśnie niestereotypowe
i nawet nie zapisane
na kartkach tego scenariusza.
Wartości.
Że idziesz jakąś nieznaną ścieżką.
To to jest po prostu...
To jest taka niebywała
radość.
Ja bym oddała wszystko za te...
za te chwile
takiego
nieoczekiwanego
wulkanu szczęścia
radości.
Jeżeli chodzi o radość, to też zastanawiamy.
Od dziecka pani chodziła na dotkową naukę
języka angielskiego i francuskiego.
Co w tamtych czasach było naprawdę nieoczekiwane.
Rodzice mieli jakieś swoje marzenia
dotyczące pani życia?
Ja myślę, że tata.
Czytając mi też te książki podróżnicze.
Będąc lekarzem weternarii.
Czyli kochał...
Kochał fałne i flore.
I też w tamtych czasach oczywiście
to mogliśmy sobie tylko
marzyć o podróżach
w taki sposób.
Po globusie
czy tam po mapie.
To zawsze było u nas w domu.
Mapy na ścianach i globus
zawsze był.
No i właśnie mnóstwo tych książek.
I myślę, że
tata chyba mnie w ten sposób zaczęli
widział też...

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

No nie wiem, nie wiem jak to...
Nie wiem od czego to wyszło, ale naprawdę od najmłodszych lat on mnie wysłał.
Być może miał właśnie plany, że jednak będę podróżowała. Przygotowywał mi na tego podróżnika.
Tak jak Arkady Fiddler, prawda?
Że będę podróżowała, że będę...
I to...
Ta muzyka z radia, która sączyła się, to były na ogół, to były właśnie flat z Andów.
Czyli to rozwijało moje marzenie.
To jest Ameryka Południowa.
Gdzie te kultury były...
Jeden z najstarszych kultur, prawda?
Później pojawiła się właśnie Azja też jako moja fascynacja.
Bardzo szybko zapraszałam tam, jak rodzice zapraszałam, to już mieszkaliśmy na tej nowszej ochocie, tam w pobliżu rakowca.
To z kolei dzieciaki zapraszałam do domu i urządzałam w ogóle jakieś takie performance.
Dzisiaj byśmy to nazwali.
Znaczący ubierałam się w jakieś szaty i mówiłam przekonywałam ich, że mówię we wszystkich językach świata.
A ten taki najbardziej niezrozumiały to po prostu wymyślałam.
I te dzieciaki ci wierzyły.
Dziwiłam też, że mam jakieś niespożre energii, że na przykład na dłoni mam jakieś pole magnetyczne i one po prostu nawet nie dotykając mojej dłoni, ale dotykając tutaj w powietrzu, mówię tak, że czuję.
Tak, że takie miałam wyobrażenie i gdzieś to się spełniło dalej.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

W dalszych latach idąc,
prawda,
kiedy zaczęłam
podróżować najwięcej po Polsce, a później
na przykład dalej, ale w związku
z moim zawodem,
ale ta umiejętność znajomości
języków bardzo mi się przydała.
Bardzo śmieszna historia
stosunkowo niedawno.
No tak, stosunkowo niedawno,
bo
przeszłam na emerturę i musiałam
zgromadzić wszystkie dokumenty.
I między innymi napisałam oczywiście
nie wiem, dziś tych moich
zagubionych, albo i nie,
na gażach, na wszystkich kontynentach
świata, jest gdzieś mój dyplom
i oczywiście magisterka
z
Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej, jak się wtedy nazywała
Akademia Teatralna
w Warszawie.
Ale napisałam, zadzwoniłam i napisałam
do
Akademii i poprosiłam o to, żeby przysłała
i duplikat
tego dyplomu, bo muszę spojrzeć do
przepraszam,
do dokumentów
o emeryturę.
I dostałam te dokumenty
i zaskakująco
właśnie był również
mój świadectwo maturalny,
bo od 90. któregoś roku
już wszystko było zelektryzowane
już nie były potrzebne papiery,
ale tam musiało być świadectwo do
dojrzałości. I co się okazało?
Bardzo ciekawe wyniki, że
właściwie tylko z języków

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i z wychowania
fizycznego
i plastycznego
miałam
inaczej, z języków
miałam takie dobre, czyli tam
no, Polski
chyba francuski, akurat
na maturze, to miałam
dobry,
znaczy przed maturą, prawda?
Kończące czwartą klasę.
Wychowanie plastyczne i wychowanie
fizyczne, bardzo dobry
i
bardzo dobry, i tu jest
po prostu mnie to zaskoczyło totalnie
łacina, język łaciński.
Czyli u podstawy tych wszystkich
i umiowania języków
i ta łacina była dla mnie
chyba najważniejsza w ogóle.
Może nawet najważniejsza niż ten Polski,
niż ten francuski. Łacina,
która leży u podstaw
tych języków
absolutna fascynacja.
Bardzo interesujący jest
świat pani, w którym pani dorastała
i jak go kreowała. Ja słyszałem
też o jaką ważną rolę odegrała
pani Małgosia, Bogdańska,
no, bo to jej marzenie było
zostać aktorką, ale tą historię chciałbym
już zostawić, ale zastanawia mnie kim byli pani znajomi.
Kto to był?
Kto przychodził do pani, słuchał
tego, jakby myślała pani języków.
Co to byli za ludzie? No, to były dzieciaki,
mówimy o szkole podstawowej, nie?
To były takie dzieciaki,
bo że jeden chłopak
z którym chodziłam, tak się to

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

wtedy mówiło, nie wiem czy dalej się tak mówię,
ale chodziłam, czyli tam, no nie wiem,
nie wiem, może tydzień, może pięć dni,
ale później się okazało,
że nagle w całej
z jakąś tam grupą napadł na kiosk
ruchu i wylądowo
znikną z naszej szkoły, bo wylądowo
w Poprawczaku.
Za napad
właśnie na kiosk
ruch.
To były bardzo różne dzieciaki,
ja te dzieciaki też w pewnym momencie
nauczyłam palić,
bo i rodzice palili,
byłam bardzo tym, że tak powiem,
zafascynowana
i pewnego dnia ubrałam się
w szlafrok, mamy, tam w kieszeniach
były też papierosy i zapalki,
albo klubowe papierosy,
albo sport, nie,
klubowe chyba.
I zapaliłam tego papierosa,
chciałam tę wiedzę
i fascynację przekazać dzieciakom, więc
tam kilka dzieciaków
z klas zaprowadziłam,
albo całą nawet, zaprowadziłam do piwnicy.
No były tam te komórki piwniczne,
ale i w korytarzu
pamiętam, że
no przyczęstowałam ich papierosami mojej mamę
ukradłam
mamie.
No i zaciągaliśmy się i mówiliśmy, że taki wierszyk
jedzie pociąg do Berlina
nie wypuszcza dym z komina
i wtedy
no i później cała ta grupa takich
błędnych, sinnych
dzieciaków wyszła z piwnicy

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i chyba jeden dzieciak
doniósł, jeden
albo no, kilkoro doniósł
nauczycielcy i pamiętam, że
chyba następnego dnia
właśnie na czcielka
Wojcia dowiedziałam się, że
dzieci wiedziały się, że palicie
i mówi
czy to prawda
proszę podnieść rękę
i jedną osobą, która poniosła rękę, była
ja.
Ja, także
takie to były
takie to były rzeczy
no i to był taki epizod, nie wiem
chyba też miałam, chyba to było właśnie
w drugiej, albo
no chyba w drugiej klasie, czyli miałam
z 8 lat, może w pierwszym.
Tak, tak, no i to się skończyło
tak, że chyba kolejnego dnia
i nauczycielka zaregoła w ten sposób, że
chyba tego dnia miała być
wywiadówka
i ja w ostatnich chwili, jak tata wychodził
na tym wywiadówkę
zatrzymałam go
właściwie w drzwiach i poprosiłam, że
wrócił
i powiedziałam, że właśnie, że palę
no tata był zbulwersowany
poszedł na wywiadówkę,
nic nie powiedziała
o tym, o czym się dowiedziała
i jak tata wrócił, powiedział,
że
nie będzie ze mną rozmawiał, przy jakiś czas już nie pamiętam
teraz okre, ukarał mnie
i ja strasznie cierpiałam
strasznie cierpiałam.
Myślę, że to nie był cały ten okres

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

ale to również sprowokowało mnie
nie wiem czy następnego dnia, czy
poszłam do kościoła
który tam budowano
oddałam wszystkim z całą swoją skarbonkę
tam wrzuciłam do skarbonki
na budowę kościoła
i tam była taka wielka księga
w samym panie Boże obiecuję, że
nie będę już paliła
i podpisałam się Kasia
figura
i dotrzymałam tej obietnicy
bo później dopiero zaczęłam, no nie wiem
no później tam się w pewnym momencie pojawiły też
cegara
ale generalnie nie paliłam
i zawsze jak miałam
w filmach często mnie obsadzano
że jednak te moje bohaterki
czy paliły, czy sięgały papierosa
to zawsze musiałam wymyślać jakieś
albo mi się tam, na przykład jak w I Love You
Marka Koterskiego
to mi się łamał ten
papieros, czy nie mogłam go zapalić
gdzieś tam indziej, w ogóle się odwracałam
tyłem do kamer, żeby
nie było widać, że po prostu
nie umiem palić
ale już mnie to nigdy nie
nie wiem, za dużo opowiadam na ten temat
papierosy kiedyś jednak były
kultowe
to jest trochę inna historia papierosów
byłbutowe, to było też
to był rodzaj też bycia
tak, to było zupełnie coś denerwowania
czy byliśmy zdenerwowani
czy socjalnie, społecznie
to ten papieros
zawsze gdzieś był
także to co jako

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

dziecko sobie narzuciłam tę obietnicę
jednak byłam temu wierna
to
no to też
pokazuje
siłę mojego charakteru
ale też rebelianstwo, że w takim
wczesnym wieku
dość wcześnie
nie da się tego raczej zawsze
nie da się tego usprawić, nie wiedziałem
też pisała pani opowiadania
to było bardzo interesujące pisała opowiadania
malowała obrazy
mnie zastanawiał o to, czy w tych opowiadaniach
pani była główną postacią
czy wymyślała pani sobie postaci
nie wymyślałam postaci, wymyślałam postaci
i gdzieś tam obdarzałam je oczywiście
pewnymi cechami, ale nigdy to nie byłam ja
to były inne postaci
i
bardzo nawet kontrastowych
potrafiłam
jak gdyby gdzieś wpuszczałam trochę siebie
ale to
jakiś taki wewnętrzna też
chyba gdzieś tam
jakieś tam rozgrywałam
wewnętrzne batalje
co to były za batalje
w takim wypadku
no mówię pani z jakimi decydujemy
no właśnie takie
nie wiem czy napad złości
czy gniewu
a właśnie agresji
czy
z drugiej strony
właśnie na przykład
ktoś kto jest
atakowany
i co z tym dalej robi

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

czy też poszukiwanie
miłości
czy też nawet walka
to były takie bardzo psychologiczne
myślę
chyba aktorskie
no nie wiem
jakieś takie
one chyba były
nawet zbyt
właściwie nawet takie naturalistyczne
myślę
i no
rozgrywały się zawsze
to były też postaci w moim wieku
w danym wieku prawda
a to trwało latami
tak to trwało latami
a pamięta pani kiedy ostatnio takie opowiadanie napisała
tak pirazy drzwi wiadomo
nie będziemy tego rozliczali
pirazy drzwi nie wiem
może to chyba jedna końcówka podstawówki
no czyli tak 14
a obrazy jak wyglądały
obrazy to było dużo
kolorów zawsze
i one nie albo
albo szkice ludzi
później
to były twarze też
twarze albo ciała
ale to później później
bo jak gdyby dalej też to kontynuowałam
później też podróżowałam po świecie
ale tak to były właśnie kolory
jakieś takie
takie
ale to był polok
no to były takie
nie wiem albo jakaś spirala
kolorowa
albo

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

właśnie albo jakiś pas
ciekawym była pani dziecka
naprawdę
jak tak patrzę i słucham tego wszystkiego
to wydaje mi się, że
w ogóle skąd wziął się ten artyzm
ja nawet w ogóle nie
ja sobie nic nie wymyślałam
ja po prostu coś tam czułam i zaczynałam to robić
po prostu tak
nie to że też
że nie miałam co robić albo że ktoś mi powiedział
czy ktoś mnie do tego zachęcił
po prostu
znaczy i w ogóle chyba przez całe życie
też
może do tej pory dlatego też nie lubię jak ktoś mi
coś narzuca i dość ciężko
mi się pracuje w jakichś
jakichś bardzo rygorystycznych
ramach
jeżeli ktoś coś takiego narzuca
to coś
się we mnie spina
napina, buntuje
ucieka
lubiłam właśnie kiedy jakaś intuicja
po prostu coś
a teraz tutaj
pomaluję
coś mi się znudziło to poszłam
a wyjdę sobie
muszę sobie pobiegać czy tam
wrotki odpalę
tak
bardzo dużo właśnie jako dziecko też wtedy
na tej starych chociaż a później na nowej
bardzo dużo
jeździło się na wrotkach tylko żeby te takie
wrotki one nie były z butami
one były przyczepiane do naszych trampek
paskami
obrazy malowała pani

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

ciut dużej niż
pisała opowiadania czy to mniej więcej
zatarło się w tym samym?
po prostu później wracało
ale właśnie z tymi opowiadaniem
tak naprawdę jak już kończyłam
liceum
z takim drugim moją marzeniem było żebym
była pisarką i tłumaczem
literatury
czyli to było bardzo bliskie
ale i też później powracały
też ciągle te chęci
jakieś tam i nawet były u nas
w domu i sztalugi
i kupowała mi płótna
i później też
jak
dziewczynki się urodził
i dorastały to też
to też z kolei
to zawsze dla nich było dostępne
i
myślę że to
jakoś tak
chyba jest
nie wiem czy we krwi czy
w jakimś takim
stylu życia
wewnętrzny
to na pewno artyzm paniom wybroł
że się na to wszystko
to raczej z bodźców wewnętrznych
żeby wpłynąć na w taki sposób na dziecko
nie było
ale jak prawdziwa artystka
na pewno musiała pani sprawiać masę problemów
jak już pożyła pani opowiadania po 14 roku życia
to wydaje mi się że
tam mógł być duży bałagan
był?
no tak, bo mam
duszę rebelianką

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

były były problemy
ale jakie to były problemy?
jak to się nazywała?
no właśnie albo
długo nie wracałam do domu, bo gdzieś łąziłam
no chodziłam tam w agary
bo mnie to dużo bardziej interesowało
niż siedzenie w szkole
jak już na przykład zrobiłam
to co miałam do zrobienia
to wolałam iść do łazienek i czytać książki
i w ten sposób
się rozwijać
taka kulturalna w rebeliankach?
tak
albo do kina szłam
bo to mnie interesowało
ja szłam po prostu za głosem duszy
pani brat
pani brat
taty wlyk starszek mieszkał w Anglii
i proponował wcześniej pani rodzicom
żeby pani szkoła średnio skończyła
w Anglii, bardzo pani chciała tam jechać
wyrwać się do świata, ale rodzice
ponieważ była pani jedynaczką
zatrzymali paniom w domu
wtedy był solidny bunt
po to taka duża zmiana w życiu?
nie pamiętam
ale chyba płakałam
bo bardzo chciałam
a jednocześnie chyba byłam rozdarta
to chyba
nawet nie było na poziomie buntu
tylko takiego rozdarcia
że ta propozycja wydawała mi się bardzo ciekawa
i tak
ciągnęło mnie do świata
i do tej kultury anglosaskiej
do teatru
do teatru
to już mnie tak naprawdę

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

tym bardziej, że jako dzieciak
przed tym
nie wiem, właśnie chyba jak
na przełomie, chyba jak kończyłam podstawówkę
i rozpoczynałam liceum
to zagrałam
w śnie noc letniej w Tatrze Ochoty
i zagrałam puka
więc i to nawet ukazało się gdzieś tam
w gazetach
byłam jakby tak wyciągnięta
w ogóle i już pierwsze jakieś recenzje
to było coś niesamowitego
i ta fascynacja Shakspearem była
rzeczywiście też co roku
mieliśmy obóz taki
teatralny w Zamościu
i tam graliśmy Shakspira
na rynku w Zamościu
więc to było dla mnie coś
niesamowitego
więc tutaj chyba w momencie kiedy nie mogłam
do tej Anglii pojechać
do wujka
i to była jakaś taka
no rozpacz
ale oczywiście
bardzo szybko też
zrozumiałam i doceniłam
to myślę, że to byłoby
zbyt ciężkie dla moich
dla moich rodziców
że ta miłość była tak
bezwarunkowa
że tak mnie potrzebowali
tak mnie kochali
że
to byłaby jakaś
chyba wyrwa
w ich
życiu
i oczywiście
z perspektywy czasu cieszę się, że

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

tak się stało
no tak, skończyła pani jednak
szkołę w Warszawie i potem była
ta warszawska
szkoła filmowa Andrzej Sapczuk
to człowiek teatralny
ale wtedy pracowałam
współpracowałam właśnie
z łódzką filmówką
i teraz tak, pierwszy
rok moich studiów
to było właśnie ogłoszenie stanu wojennego
wtedy też po raz pierwszy
miałam jechać do wujka
i oczywiście ta podróż
się nie udała
także teraz jak po latach
kręciłam chrzciny
we wreszcie jakuba skoczenia
to był też taki, gdzie grałam tam
pięć siedzioparo czy tam sześć siedzioparoletnią
kobietę
i cofnęliśmy się do tego czasu, do tego dnia
13 grudnia 1981
to był dla mnie, to też była taka dla mnie
podróż
intymna, ale tego, że
ja wtedy właśnie
no zdałam maturę, pierwszy rok
studiów i ten pierwszy
wyjazd
właśnie do, miał
nastąpić do
do Anglii
i nastąpił to był taki
jakiś takim
bardzo to przeżyłam
i teraz pracując nad tym filmem
zupełnie w innej konstelacji
tego kim wtedy byłam a jaką postać
grałam w szcinach
to było bardzo mocne
i takie bardzo

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

osobiste
takie zanurzenie się
właśnie w tamte uczucia
co to
też było
dlatego te walizki są całkiem przydatne
ale w każdym razie
straciłam wątek
powyszyłam tak troszkę
sobie
rozmawialiśmy o tym odczuciu
tego wujka wyjazdu, który się nie odbył
stan wojennych tryw
ale wcześniej mówiliśmy o tym
że
zapomniałam
o szkole, o studiach
tak, tak, ale że te dygresje
ech, kurczę
no, no
tak, no, chciałam
oczywiście być
aktorką i znam na te socję
ale też chciałam być tą
pisarką
prawda i
gdzieś tą pisarką
nie wiem, tłumaczem
i przyznam
i gdzieś to się w pewnym momencie połączyło
bo zaczęłam grać też w nich językach
ale
myślę, że ta taka potrzeba też
w ogóle literatury
pochoniania literatury
ale też czytania
w innych językach
i to gdzieś cały czas jest we mnie
bardzo silne
i słusznie, bo to piękna, piękna mięta świetna
mam dopiero 60 lat
61 za chwilę
więc wszystko przede mną

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

na pewno
jestem tego wręcz święcie przekonany
patrzac na to ile ma pani
życia w oczach, to da się obdarzyć
wiele, wiele osób
Andrzej Savczyk to człowiek, który
przeprowadził panią jako pierwszy
do łódzkiego akademika filmówki
tam Cezary Pazura pierwszy raz
z panią zobaczył i o tym opowiadał
a kiedy pani zobaczyła, że
jest pani stworzona do wielkich rzeczy
i że bądź, że panie naprawdę zrobić karierę
od razu o tej
roli pukę
to już wiedziałam, że
świat stoi
przed inną otworem
czyli dość sprawnie, nie brakowało
bardzo wcześniej
wie pan, coś jest takiego, że
dziecko
zanim zaczną je ograniczać
narzucać
to dziecko
może wszystko
jest szczęśliwe i się cieszy
i poszukuje, czasami nabija sobie
guza, czasami
łamie sobie rękę
czy palec
ale cieszy się
i najgorsze jest
cieszy się po prostu pochłania świat
rozwija się itd
i najgorsze jest to co
co się dzieje za sprawą właśnie różnych
tutaj bym użyła słowa
właśnie autorytetów
czy
nauczycieli
i księży
w

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

nie wiem
kogo, rodziców
często
no w ogóle otoczenia, prawda
że
zaczyna to
coś pięknego, ta piękna
istota, ta roślina
to
to życie
zaczyna być po prostu
przycinane
amputowane
i po prostu
i tłumione
więc to coś
myślę, że to co
zawsze konceny chciałam
przez całe życie
do czego dążyłam
żeby
żeby
żeby to
ta dziecięca jak gdyby ciekawość
radość
fascynacja
i taka otwartość
i fantazja
czy wręcz właśnie szaleństwo
żeby to zawsze było
i ten śmiech
i uśmiech
i też jakby właśnie
empatia wobec innego człowieka
nie wiem
chęć podzielenia się
nie wiem czy kawałkiem chleba
czy
kiliśkiem wina
czy po prostu czasem wspólnie spędzonym
opowiadaniem, że to jest
i
tym co robię jako aktorka

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

że to jest coś po prostu
że przychodzi
tych 200-400 osób
na spektakl
i ja im chcę
to co się wiam nie
kołatało, te wszystkie czucia
te
parę miesięcy
pracy nad danym
nad danym projektem
że ja się tym
z ludźmi dzielę
i to jest po prostu
ale to jest piekielnie trudne
no bo trzeba pamiętać o tym, że pani
na przykład gra to setny raz
a człowiek przychodzi pierwszy raz
musi wyglądać tak jakby gra pani
to pierwszy raz w życiu
tutaj chwila przerwy
jeśli słuchasz teraz tego podcastu
pamiętaj by wcisnąć przycisk obserwuj
bądź subskrybuj
zależności od tego na jakiej platformie słuchasz tego podcastu
będę bardzo, bardzo wdzięczny
miłego odsłuchu
i to jest jedna
ale to jest właśnie
jednocześnie nie jest to fascynujące
bo to wyzwala, to jest wyzwanie
bo i
ale mam
za każdym razem czasami się zdarzają ci sami
widzowie po raz kolejny
ale generalnie to jest nowy widz
inna energia
bo każdego dnia
w każdej minucie naszego
dnia
mamy inną energię
to jest niepowtarzalne
i to jest też fascynujące

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i ogromne wyzwanie
że mogą mnie boleć zęby
albo boleć mnie brzuch
ale ja mam coś przeprowadzić
i ja korzystam z tego wtedy
i wtedy
i też mam innego widza
któremu mogło się przydarzyć coś dziwnego
tuż przed przyjściem do teatru
a jednak zdecydował się i przyszedł
i to jest coś
też fenomenalnego, że wytwarza się pewna
energia
przez którą
lubię to, dlatego że wtedy
bo coś takiego, że można zaskoczyć samego siebie
i to jest chyba najbardziej też cenne
że nagle dotrzeć w ogóle do jeszcze jakiś innych
przestrzeni
niż niby tam gdzie się już było
ale teraz mówię w cudzysłowie
w takim slangu nie odgrzewać kotletów
dlatego także na przykład
muzyka jazz jest tak fascynujący
bo to jest za każdym razem
mimo wszystko mamy ten sam temat
ale grają różni muzycy
wystarczy, że jeden muzyk dochodzi inny
i jest już
na zupełnie innych
coś inna, inna nowa wartość
nowy wartości się tworzą
z miłością jest chyba podobnie
z miłością jest absolutnie podobnie
dlatego trzeba mieć oczy
szeroko otwarte
i serce szeroko otwarte
i...
o kurczę, życie jest piękne
z Panem Jerzym Chmielewskim
zatręczyła pani już na studniówce
z Jankiem, Janek Chmielewski
przepraszam, pomyliłem

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

później państwo udzieliście ślub
ale bardzo, bardzo późno
ale sam związek podsumowała pani
tak, że było wiele rozstań
i powrotów, jaki to był
rozwiązek z perspektywy czasu
ślub nastąpił kiedy byłam
już w 9 miesiącu ciąży
tuż przed rozwiązaniem i urodziłam
wspaniałego mojego syna
Aleksandra
który dziś ma
35 lat
jak i to był związek
to właśnie bardzo brzmi
no byliśmy dzieciakami
nastolatkami
i młodymi ludźmi dorastającymi
i...
no i się działo
ale to działo się w pani?
no nie, no między nami
między nami miało
na to wpływ otoczenie
koledzy
koleżanki
Janka, nie wiem
pewnie moi
znajomi ze studiów
też no
wiadomo, że
studiowałam aktorstwo, też jest jakieś wyobrażenie
o aktorkach
to na pewno mogło powodować bardzo dużo
generować
bardzo dużo zazdrości
ja sama chyba też
myślę, że
z biegiem lat
jakby
też
to uczucie zazdrości zmieniało się we mnie
i ewoluowało

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i nawet w pewnym momencie
jakby
nawet umiałam
uczucie zazdrości
przerobić
nawet w bardzo
przetworzyć
bardzo taki
możeteczny
i dobrą cechę
jakby inspirującą
do dobrego działania
do pójścia
do rozwoju
ale to poszukiwała pani tych emocji
w związku, żeby też one były stymulujące
w życiu zawodowym?
tak, znaczy mówię właśnie bardziej
nawet przekładam to na życie zawodowe
to znaczy, bo ta zazdrość
w życiu osobistym po prostu
jest
myślę, że byłam szczęśliwa
taka jaka jestem
i co osiągam
a to było ewoluowanie?
i jak owaluję
więc jakby ta zazdrość też
ewoluowała
w takim dobrym kierunku
to znaczy
że nie zamykała mnie
i nie była wartością
niszczącą
bo zazdrość jest przede wszystkim
taką wartością
siłą niszczącą na samych przede wszystkim
i w konsekwencji
też może niszczyć innych
więc to jest
takie niebezpieczne
uczucie, emocja
o panią łatwo było być zainteresowany

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

którą trzeba opanować
którą trzeba
opanować, zapanować nad nią
jakoś ujaźnić
żeby była
np. inspirująca
np. inspirująca
do lepszego wyglądu
do tego też
co tworzymy
inaczej to można bardzo
taką sztukę grałam przed lat
już teraz nie pamiętam austriackiej
austriackiej autorki
strasznie na mną temu
ale właśnie ona mówiła
o zazdrości, były trzy kobiety
i o zazdrość
bardzo interesujące, że pani potrafią
być zazdrosna
taka pewna siebie
z tego też jak pani o tym opowiada
tak piękna, atrakcyjna
nie wiem czy jestem pewna siebie
to poczucie wartości też
wielokrotnie było
zapytane
zakwiane
i też
czasami
w imię jakiejś
nie wiem
mówi się, że miłość jest ślepa
jakiejś właśnie
jakiegoś, jakiejś ślepoty
następowało
przyzwolenie na to
na to zachwianie
poczucia wartości
także własnej wartości
chyba
chyba, ja nie wiem
czy we mnie jest pewność

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

to
chyba, nie wiem
ja chyba osiągam
tak naprawdę pewność
osiągam w takich
kluczowych
momentach mojego życia
czyli wtedy kiedy jestem już
mam stworzoną rolę, przygotowałam ją
bardzo dobrze
i wychodzę na scenę
wtedy jestem pewna
ale w relacji domskomenskiej
w filmie, kiedy wychodzę, mam przygotowaną rolę
wychodzę na scenę
przed kamerą, jestem pewna siebie
w momencie kiedy
rodziłam dzieci
jestem pewna na siebie
ale
kiedy brałam ślub
myślę, że wtedy byłam pewna
naprawdę, bo to też była bardzo ciekawa historia
mówiła pani o tym, że rozmawiał pani wtedy z mamą
na pewno
i chyba tam była jeszcze jedna osoba, która teraz
niestety już nie pamiętam, ale potem padło takie zdanie
że dziecko musi mieć ojca
tak, to z tatą rozmawiam
bo tata jednak
ale nie wracajmy do tego
dobrze, jak najbardziej
wiadomo, że dziecko ma ojca
nawet dzieci adoptowane
też mają ojców
mnie zastanawiał po prostu
wszystkim była pani
rozchwytywana, szalona
ja tak gdzieś szukałem tego w swojej interpretacji
tego kim była pani
w tym związku
tylko to mniej
jak nie chciałem tutaj wchodzić za głęboko

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

tylko w perspektywie takiej, jak pani
zastanawiałam mnie to
kim wtedy była
myślę, że byłam rozchwytywana
byłam
i żona
byłam tego
jak gdyby już życia
i w ogóle
ale też bardzo kochałam
to mogło być
z przeciwieństwo
tak i jest moje wnętrze
właśnie burzliwe
rozmawialiśmy o tych dziecięcych
tam opowiadania, które pisałam
gdzie był
Mr. Hyde
Dr. Jekyll
dlatego zaczęliśmy od tamtych
i żeby pogadać o tych kolejnych
tam w walizkach zawsze
w puszkach pandory zawsze coś tam się ma
a to nie są żadne puszki
pandory wydaje mi się, że to jest
historia każdego człowieka
w rozmowie z Magdo Mołek zasugerowała pani
trochę, że to była pierwsze dziecko
ale trzecia ciąży
tak, ale
czy ja wiem, chyba nie chcę
do tego wracać
bo to był taki temat, który po prostu też zostawił
coś we mnie, że widziałem, że to było nie dokończone
tak rzucone i nic
więcej z tym nie było
no tak
no szkoda, że to
teraz się pojawiło
to są
też dawno i trudne
czasy
ale na pewno jedno chcę powiedzieć

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

że
wbrew temu
przez to teraz się
wbrew albo właśnie w imię tego
przez to się teraz przedziamy
czyli, że kobiety
nie mają prawa
do decydowania
o własnym ciele
to jest po prostu
niesłuszne
bo kobieta
powinna mieć prawo
i są różne
sytuacje różne
okoliczności
które mogą zdecydować
o całym ich życiu
i
nie powinno być
takiego narzucania
no to jest jedno
mówię o narzucaniu
o wszystkich narzucaniach
w sprawach aborcji
o graniczeniach
i
i płumieniu
protestów kobiet
kiedy zaszła pani w ciąży
usłyszała groźbę, że
może jednak nie jesteś w ciąży
jeżeli nadal chcesz być aktorką
od kogo usłyszała pani takie zdanie
nie, to troszkę inaczej brzmiało
to była propozycja bardzo
bardzo taka kusząca
od producenta
w Hollywood
i on się rzeczywiście
zachwycił pociągiem do Hollywood
i zaproponował mi
że będę

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

znaną aktorką, ale ja rzeczywiście
już spodziewałam się
dziecka
i
no i po prostu
jak gdyby to była propozycja
właśnie dokonania wyboru
no i wybrałam to co było
bliskie
mojemu
kobiecemu ciału
w początek lat 90
to był wyjazd do Los Angeles
gdzie podpisała pani kontrakt wtedy
z agencją, tak już mówię
nie pełni mi tak, bo
niestety określenie tego bardzo
precyzyjnie byłoby dość trudne
jeżeli chodzi o takie konkretne lata
a ja pamiętam, tak to był 91 rok
tak, ja tak miałam zapisane
1991, a wie pan
dlaczego, boże w tych moich walizach
w tych magazach jest gdzieś
też ticket
czyli zaproszenie na Oscary
pamiętałam, że to był
91 rok, chyba marzec
już nie pamiętam, którego Marca
ale
właśnie wtedy znalazłam się
w Los Angeles
z grupą francuskich filmowców
którzy prezentowali film
w kategorii
najlepszego filmu
nie anglojęzycznego
i tam poznałam
zostałam przedstawiona agentom
zainteresowali
i jakby w konsekwencji
w ogóle tego wieczoru, a te w walizach
zachowałam ten ticket

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

później
było spotkanie i zaproponowano
mi możliwość reprezentacji
co było w tamtych czasach
w Polsce nie było agent, tam była
taka instytucja w film Polski
i to oni odbierali
ewentualne propozycje dla aktorów
poza
zagranicy
nie wiem, że zagrałam jednym z moich
pierwszych filmów, film Piotra Szulkina
Gaga, Hwała Bohaterom
gdzie główną
rolę grał Daniel Olbrychski
Jerzy Sztur
Jan Nowicki, poznałam
całą właśnie takim pantheon
naszego aktorstwa
i ja grałam główną rolę kobiecą
tutaj dzięki właśnie
Danielowi Daniel mnie polecił
najpierw agencji francuskiej
swojej agencie francuskiej
i tak poznałam w Polsce to jest
agencja, prawda
później w konsekwencji studiowałam
też w Paryżu
więc ta agencja zajęła się mną
no i w pewnym momencie też
właśnie znalazłam się w Stanach Zjednoczonych
i tam, najpierw wcześniej
był jeszcze
a nie, to już było właśnie po podpisaniu
tego kontraktu
bo też później znalazłam się w Nowym Jorku
i też z tą samą agencją
współpracowałam, ale przepraszam
właśnie rozwinęłam się
91 rok, tak
a później wygrała pani Casting do filmu
gracz, w którym miała pani zdać taką rolę
tak, to właśnie był

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

pierwszy Casting, na który mnie William Morris wysłała
to znaczy parę dni po tej
ceremonii rozdania oskarów
w 91 roku
dosłownie kilka dni później
pojechałam na pierwszy
Casting
do produkcji Roberta Altmana
pamiętam, że ta produkcja znajdowała się w Malibu
jest troszeczkę tam jechałam
i oczywiście nie potrafiłam się jeszcze
poruszać
po miastach
amerykańskich, prowadziłam sam samochód
wiem, że chyba przyjechałam bardzo spóźniona
na ten Casting, około 2 godzin
i on wypadł fantastycznie
i rzeczywiście po paru dniach
po zakończeniu
tego Castingu, zdjęć próbnych
Altman mnie zatrzymał, zaczęliśmy rozmawiać
długo rozmawialiśmy, ja byłam
tak podekscytowana tym wszystkim, że
zaczęłam jakieś nie stworzone rzeczy opowiadać
znaczy nie stworzone, jakieś takie chaotyczne
ale
jakby to zafascynowało
Boba
i po paru dniach
to uwaga, koniec w ogóle
nie wiem czy to nie
no w każdym razie po paru dniach
otrzymałam telefon, agencja
połączyła mnie
z Altmanem
i Altman powiedział, że
proponuje mi główną rolę kobiecą
w gracz, ale pod warunkiem
że napiszemy ją
od nowa, czyli że po prostu
to wszystko co on usłyszał
że jak by wpuścimy w ten postać
moją osobowość

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i te moje
różne tam wspomnienia
i jakby
to wszystko co
no i naturalnie byłam przeszczęśliwa, zaczęliśmy
pracę nad tym, ale
bardzo szybko, szybko, no nie
w ciągu dwóch
dwóch i pół tygodni okazało się, że
producent tego filmu
The Player David Brown
nie zgadza się, żeby
tą główną rolę kobiecą
w filmie Altmana po
kilkunastoletniej
przerwie
w działalności w Hollywood
Altmana, bo Altman wtedy głównie
pracował, trochę w Nowym Jorku
mieszkał w Nowym Jorku, ale głównie
w Europie pracował i
The Player był jego powrotem
do gry
i usłyszałam
po prostu na
na głośniku, na speakerphone
Altman
włączył mi to co mówił
David Brown
on mówił, co ja nie chcę słuchać
o kasja, figura
czy jakkolwiek ona się nazywa
nie wiem, nawet nie wiem, gdzie jest Polska
tak nawet powiedział
czyli bardzo takie miażdżące
i
no
w poniżające
teksty i po prostu
no Altman musiał, ale
zaraz potem
po paru tygodniach
chyba wróciłam do

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

przyjechałam
do Europy
i okazało się, że
nie wiem, czy wtedy zrobiłam kolejne
casting czy on już był wcześniej zrobiony
a że dostałam propozycję z kolei
zagrania
właśnie w produkcji
brytyjsko-francuskiej
Voice of the Negarnd
L'Vladon Leziard
To ważny film tak naprawdę w pani życiu
ale też w serii Pieach Butchum
bo tata panią pochwalił po tym jak zobaczył ten film
w telewizji do pani życiu
ale wiele lat później, ale kręciłam ten film
właśnie w rola głównych
znaczy była czwórka
aktorów, była
dojrzałych ludzi
Anu Kemei, Josh Eklant
grali główne role
tych dojrzałych ludzi
czyli gwiazda francuska
z filmu Lelusza, najbardziej znana
mówiła o kobiecie i maszczyźnie
Josh Eklant też fantastyczny
aktor znany z tych
brytyjskich produkcji
i ze sceny, i z filmu
i Sam West
pamiętam, że wtedy Sam West
czyli znany z filmu
Jamesa Ivorrego
no i ja, ja grałam Niemkę
która też kamufluje się
i udaje
że
że jest kimś innym
niż to gdzieś tam było na
rzecz, że jest bardzo biedną osobą
taką klusartką
a okazuje się, że jest po prostu dziedziczką

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

jakieś tam niesamowitej fortuny
pamiętam, że w tym filmie
śpiewałam Lili Marlen
po niemiecku, którego nie znałam
ale się udało
film grałam i po francusku
i po angielsku
już chyba takie dwie wersje były
gdzieś też w tym czasie był
taki film, jak Zły Porucznik
tak, ale właśnie wtedy
jak kręciłam
no to wcześniej zrobiłam
Paltmanie też
miałam zdjęcia próbne do
Abel Farrar, do filmu Abel Farrar
Bad Lieutenant
czyli Zły Porucznik
on z kolei się zachwycił, absolutnie się zachwycił
zresztą Artman tak samo
pociągiem do Hollywood
ale do tego stopnia Abel
był tak zachwycony, że scenę
samobójstwa, próby samobójstwa
do Hollywood po prostu
jak ja wyszłam na zdjęcia próbne
na jego spotkaniu to było freeze
to było na ekranie telewizora
Tassana powiedział, że
to było dla niego w ogóle
i cały ten film
i że Tassana była
dla niego fascynująca
ale właśnie wtedy kiedy kręciłam
we Francji, na południu Francji
ten film
no wówczas też Artman
czy tam agenci zadzwonili, że
kręcą scenę Hollywoodskiego
przyjścia w The Player
i bab powiedział
to jest słuchaj, musisz przyjechać chociaż na dwa dni
pokręcimy tam scenę

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

i to jest miejsce dla ciebie
to jest twoje miejsce tutaj
także przyjeżdżaj
i to się akurat udało zrobić
natomiast jeżeli chodzi o jej, była która mi zaproponował
najpierw
oryginalnie byłam
do roli narkomanyki
i to był dla mnie
wielki
no wielka trudność
i zresztą
wyjawiłam to
ejblowi, powiedziałam
słuchaj, wiesz co, no
jakby tutaj czuję się bardzo
jakby tak nie
nie swoją, bo też ani
żadnego doświadczenia, ani
tak naprawdę nie wiem
do końca jak to, wiesz, bo
jeżeli chodzi o alkohol, to może bym wiedziała
że on zawsze
w początku mojej kariery, jako studentka
chciałam zagrać
postać
człowieka uzależnionego
w szponach
w szponach
uzależnienia
alkoholowego
no i to się po latach tam rzeczywiście stało
prawda, mówię o Ajlawiu na przykład
Marka Koterskiego, czy
o tam pewnie jeszcze
parę już było
gdzieś gdzieś gdzieś tam
w każdym razie tutaj powiedziałam, że
będzie mi trudno, ale jakkolwiek
zrobiłam to na zdjęciach powiem
czyli zagrałam tę postać
no ale później ejblu wrócił
z zupełnie inną propozycją, żebym jednak

zagrała zakonnice
która
jest gwałcona i to w dodatku
na otarzu w kościele
zostaje zgwałcona
przez
przez Hispanic
no przez taką
członków mafii
i tutaj
właśnie ta produkcja
Wojsy Synagarn
oni jednak
miałam pojechać na parę dni do nowego joku
polecieć z południa Francji
żeby zagrać, ale tutaj na to
nie wyrażli zgodny, chyba się troszkę bali, że
nie, czy nie wrócę
ejblu nie mógł tego przełożyć
i
no i nie zagrałam w tym filmie
tak jak się udało w playerze
i rzeczywiście jestem tam później wymieniona
wśród
największych nazw i mówię Julia Roberts
czy Cher
czy Peter Folk
czyli Kolombo
to tutaj
tu się to nie udało
i po roku kiedy film
wszedł na ekranę na całym świecie
mówię teraz o
jak wszedł player
no to też
było fantastyczne, bo to był mój wielki sukces
bo jednak to moje nazwisko tam funkcjonuje
jest i jestem na ekranie
a jak wszedł właśnie
Bettle Tenant to nie zapomnę tego mojego uczucia
bo cały akurat byłam wtedy
we Francji i cały parysz
był oblepiony

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

z okazjami K1 Cinema
taki jeden z najpoważniejszych
magazynów piszących okinię
nie wykluczałam, że to było
w okolicach
Festivalów Cannes
i na pierwszej na okładce
był Harvey Keitel
który grał złego porusznika
Bettle Tenant
i właśnie Zakonica
więc pomyślałam Borsze
to znowu jakaś
że to powinna być ja tam
no szczególnie, że
jeżeli chodzi o graczy
to było tak, że miał 13 nominacji
zdobył 12 nagród
tam było potężnie
i jeżeli chodzi o maszynę produkcyjną
sprawdzałem sobie jeszcze to
wszystko i tak sobie pomyślałem
że to mógł być punkt zwrotny
to mógł być zupełnie inna historia
i jeżeli chodzi o tego
z kolei ten Bettle Tenant
pewnie bardziej, no ale to jest
ofowe kino, prawda?
ale jeżeli chodzi o tego złego porusznika
to wyróżniła Pani tam taką historię
że ktoś pokazał Pani samą siebie
ale już żywki
jednak, bo ten świat dużego kina
tamtych czasów, lat 90.
to pomimo tego
całego artyzmu
artyzm mieszał się też z błotem trochę
tak, oczywiście, no
to był bardzo
chyba nie znam
większego rebelianta
przynajmniej w tamtych latach
jaka i był ferrara

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

jak się Pani tam bawiła?
bawiła?
nie wiem czy się bawiłam
czy to były
to chyba były poszukiwania bardziej
to jak Pani poszukiwała?
poszukiwanie inspiracji
nie no
było bardzo, bardzo
ale oczywiście marzyłam o tym
że później utrzymałam z Abel
jeszcze bardzo długo kontakt
miałam pojawić się w kolejnych jego filmach
nigdy do tego nie doszło
myślę, że akurat Abel
również do kolejnych tam filmów
i postaci kobiecych czerpał
jednak ze mnie
no to też
jakaś, że tak powiem
dawna historia, bo
ściąająca, burzliwa
i ściąająca mi niewodmenty
którą bardzo świadomie
zakończyłam chyba
w 1995 lub 1986 roku
tak, tak
dlatego mnie to zastanawia już ta perspektywa
tej dorosłej kobiety
która niedługo ma 30 urodziny
i jak patrzy na to
na świat
jak patrzy na tą historię
i kim właśnie tak sobie przechodzimy
przez to życie
w tym roku zdążał
Abel
że bardzo tak
jakby zanuszał się bardzo głęboko
w jakieś takie
przestrzenie i odmęty trudne
i może też
te parę lat obcowania z nim

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

było dla mnie już
jakby wyczerpało
męczące
męczące też
zaburzające
też jakieś niespełnienie
w jego filmach
a jednak kolejne filmy robił
bo był bardzo takim
czy tak powiem płodnym
reżyserem
to jednak gdzieś to zawsze była jakaś przeszkoda
nie, że dalej nie
więc w pewnym momencie po prostu to
zamknęłam, myślę, że też
chyba się troszkę obawiałam, że to może pójść
że to jest jakieś zagrożenie na mnie
że to jest jakieś
ale też
jak gdyby wzięłam z tego
tyle już już wzięłam
i po prostu
znam, że więcej się nie da
i już
ale co wzięła Pani z tej
no mówię, jakieś inspiracje
jakieś też
no
różne sytuacje, które
pamiętam taką jedną historię
bo z tego wcześniej
na początku naszej zajętości
ale na przykład któregoś dnia tam spotkaliśmy się
i on jednak
ubrał mnie w swoje ciuchy
męskie
i poszliśmy
do klubu dla gejów
znaczy dla mężczyzn
prawda, dla homoseksualistów
no i to było w ogóle super po prostu
to było po prostu super
było no tak

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

kurczę, wejść w taką skórę
i to, że on
to obserwował
no i to wszystko, co tam się działo
i to, co ja obserwowałam
też to, co było też
jakby niemożliwe
na przykład dla mnie samej
tak, że to
taki rodzaj prowokacji
z których ja artystycznie
czerpałam, prawda
i też, no być może to gdzieś tam się
też gdzieś
w pewnym momencie przeniesie
albo i nie przeniesie
nie ma to, ale jest to fascynujące
to są też
niekoniecznie wszystko musimy przekuwać
na to, co tam dalej
pokazujemy, ale to nas też kształtuje
czyli takie doświadczenie
że ja mam takie doświadczenie
to ja być może
inne role też
pewne role gram
mając coś takiego
kiedyś na swojej skórze
w swoim ciele to też mam
pewne role
też mogę inaczej zagrać
właśnie to, co mówiłam wcześniej też
że nie po literach to jest też zawsze moje takie
że lubię tak sobie szperać
i wtedy sobie otwieram
taką, taką walizkę z czymś takim
z takim doświadczeniem
z takim wspomnieniem i gdzieś
jakąś taką
ułatkę do tego kostiumu nowego
do nowej postaci sobie przyszywa mnie
no dlatego mówię, że dla mnie to jest
pewnego rodzaju doświadczenie

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

jednak jeżeli aktor chce być w czymś dobry
a nie daje Boże najlepszy
to musi poznać siebie każdego
i musi zobaczyć
tak, ja myślę, że nasza natura jest po prostu
no niesamowite daje
niesamowite możliwości
i po prostu tak jak ja
podchodzę, jak
właśnie poszukuję, uwielbiam postaci
które jak gdyby są
daleko ode mnie
to mogę tutaj
nie wiem zmierzyć się z tą jakąś
niesamowitą falą
rozumiem
stawić jej czoła
jak surfer
albo być w tej fali
to co mnie fascynuje na przykład
w surfingu
jak oni są w tej fali
to jest po prostu coś niesamowitego
i tylko na to można patrzeć
był taki jeden spektakl wystawiony
w Teatrze Wybierze, który poruszał temat
alkoholowania dotyka ludzi
nie dotyka tylko ludzi z marginesem
mówię, co tej sztuce powiedziała pani, że sceny przypominały
sobie czasami to
o czym pani chciała zapomnieć
że niektóre sceny przypominały
takie kwestie
jest dużo rzeczy, które chciały pani zapomnieć
nie pamiętam tego stwierdzenia
nie pamiętam już przecież to bardzo dawno
prawda, 2014 mówi pan o ciągu
Evelina Marcina
tak, tak, tak, tak
ja grałam, moja postać się nazwa
katastrofa
Madame Katastrof
i grałam

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

nie wiem czy
pamiętam pani, jak grałam
całą sztukę
cały spektakl grałam
w takiej głowie królika
to jest idealnicza
w takiej masce, ale pełnej
tu była mu brana w sukienkę
w buciki
a tu nie mam głowy królika
i cały czas byłam tym królikiem i na koniec
cały sztuk, jak bohaterowie
byłam tym królikiem
takim, nie wiem, może wyobrażeniem
może właśnie byłam tym nałogiem
tych ludzi
czymś, co cały czas, ja bardzo szybko chodziłam
na przykład na samym początku sztuki
czyli ten, to co
ludzie
będące androinfluenc
prawda, to mają
że mają jakiś popło
to ja byłam tym uosobieniem
tego najgorszego czarnego snu
tak, madem Katastrof
a na koniec ściągałam
tę
tę maskę i miała
monolog
który był napisany
ciągu napisany
przez współczesnego dramaturga
i był pisany jak gdyby
równoległe z powstawaniem
tego spektaklu, czyli dla nas
ten monolog końcowy pojawił się
tuż przed samym
naszej pracy, właściwie krótko przed premierą
musiałam się go nauczyć
i tam było to na granicy
takiego
że tutaj ujawnia się figura

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

prawda, cała spocona
cała zniszczona, bo pod tą maską
przez półtorej godziny
gdzieś tam się męczyłam
i mówiłam taki monolog, rzeczywiście
tak
człowieka wyrzuconego
na margines
wyrzuconego do kawału
podeptanego
a jednak przecież to jest człowiek
nie pamiętam już dokładnie
czy chciałabym o czym
pewnie że są sytuacje
ja już zapomniałam
jak chciałam zapomnieć, no to zapomniałam
jestem taką osobą, że osiągam
to czego chcę
tak, to słyszałem o tym, że jak coś ma się wydarzyć
to się wydarzy i wystarczy o niektórych marzeniach
w pani wykonaniu mówić na głos
tak, o marzeniach nie
nie mówię na głos
a jeżeli mi się tam
wydarzyło coś, to właśnie
na ogół wtedy rzeczy
myślę, że to wszystko jest kwestią energii
właśnie też wracając do zdrości
że wtedy jest taki ładunek
takie sprzężenie
jest tyle zawiści i zdrości
że te energii doprowadzają
że to jednak
nie dzieje się
więc warto jest
to marzenie
to pragnienie w sobie hodować
i kształtować
i tak jak budowanie rol
w sobie, wewnątrz
i później
jak wulkan
wyekspłodała się

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

to już zmierzając do końca
bo mamy mało czasu
w 1994 roku zapozowała pani
na okładce playboya, to wiadomo
tak, ale wcześniej była ta propozycja
od amerykańskiego
za 40 tysięcy dolarów odrzuciła pani
najpierw za 9 tysięcy
jak się nie zgadzałam, bo nie widziałam co z tym zrobić
to podwyższyli cenę do 40 tysięcy
co było dla nas
w tamtych czasach to były jakieś niewoobrażalne pieniądze
ja pociąg do Hollywood
który tam prezentowałam
na festiwalu w Miami
bo ta propozycja padała w Miami
i ten naszą film festiwal
w Miami
to było 88 rok
to jak ja dostałam
ten propozycja, to ja cały pociąg do Hollywood
który prezentowałam tam
w konkursie na festiwalu
zrobiłam w przeliczeniu za 200 dolarów
czyli jak ja dostałam taką propozycję
najpierw 9 tysięcy dolarów
to ja w ogóle nie wiedziałam co
jak się zachować
i Piotrek Siewkiewicz podjął tam negocjację
przezabawnę
i dlatego odwrócili
następnego dnia
z propozycją 40 tysięcy dolarów
no i co ja zrobiłam, związałam z tamtą
tak, tak, tam była umowana sesja
po prostu tak, umowana sesja
fotografką miała być kobieta
lesbika, która się za fascynowała
no i bardzo chciałam
nie zobaczyć Nago
no ale ja się przestraszyłam i związałam
ale później parę lat potem, chyba 94
playboy

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Katarzyna Figura. Jak zbudować legendę?

w końcu wszedł na
na rynek Polski
i byłam chyba jedną z pierwszych osób
które się pojawiły na okładce
18 numer dokładnie
18, a to nie tak
wydawało mi się, że
odrzucała pani kiedyś lepszą propozycję
od tej
od tej wtedy
nie wiem
nie wiem, albo mnie odrzucono
tak jak mówił o playerze
i już kompletnie
kończąc w drugiej połowie lat 90
zazwoju do pani tata o czym już mówiliśmy
jak zobaczył ten film i powiedział Kasia
ogłądałem ten film i chcę ci powiedzieć
że chyba jesteś naprawdę dobrą aktorką
są jeszcze inne komplementy, które
w pani życiu, były naprawdę
istotne
takie kluczowe
jest też, on miał pewność
jesteś naprawdę niezwykłą
bardzo dobrą aktorką
czy jakie było pytanie
czy były jeszcze tak inne
tak bardzo ważne komplementy
w pani życiu
było mnóstwo komplementów
mnóstwo ale
ale ten przeszedł
o nowego taty
i to było dla mnie bardzo, bardzo cenne
bardzo pani dziękuję za
dzisiaj, musimy się kiedyś jeszcze umówić
do tego nie ruszyłem, co przygotowałem
bardzo dziękuję
super, a możemy taki serial zrobić?
tak, zrobimy serial
muzyka